

Prof. dr hab. Bernard Maseli
Wydział Kompozycji, Interpretacji, Edukacji i Jazzu
Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach
adres prywatny:

Katowice 03.12.2018r.

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu - Wydział Instrumentalny, pismo z dnia 15.11.2018 roku, zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn.zm.).

Dotyczy:

Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 11.09.2017 roku w sprawie:

- wszczęcia przewodu na stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka mgra Pawła Dobrowolskiego i wyznaczenia promotora pracy doktorskiej
- wyznaczenia recenzenta

Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 30.10.2018 roku w sprawie:

- powołania komisji doktorskiej w przewodzie doktorskim w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka mgra Pawła Dobrowolskiego

W świetle art. 6 ust. 1, 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65. poz. 595, z późn.zm.) Rada Wydziału posiadała uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Liczba uprawnionych członków Rady w dniu posiedzenia 11.09.2017 w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego Pana mgra Pawła Dobrowolskiego oraz wyznaczenia promotora i recenzentów wynosiła **18** osób.

Na posiedzeniu było obecnych **11** uprawnionych członków Rady co stanowi quorum.

Oddano **11** głosów ważnych:

11 za wszczęciem przewodu doktorskiego oraz wyznaczeniem promotora i recenzentów

0 głosów przeciwnych

0 głosów wstrzymujących się

Dnia 30.10.2018 roku na posiedzeniu w sprawie powołania komisji doktorskiej w przewodzie doktorskim mgra Pawła Dobrowolskiego liczba uprawnionych do głosowania członków Rady wynosiła **23** osób.

Obecnych było **15** osób, oddano **15** głosów ważnych:
15 za wyznaczeniem komisji doktorskiej.

Głosów wstrzymujących i przeciwnych nie było.

Do nadesłanego mi przez przewodniczącego rady pisma sygnowanego datą 15.11.2018 roku, informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mnie na recenzenta pracy doktorskiej Pana mgra Pawła Dobrowolskiego pt.

**„KONCEPCJE TWORZENIA NIEPARZYSTYCH STRUKTUR RYTMICZNYCH
WE WSPÓLCZESNEJ MUZYCE JAZZOWEJ
PRZEZ PRYZMAT WYKONAWSTWA
PERKUSYJNEGO”**

została dołączona następująca dokumentacja:

1. Kserokopia Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 11.09.2017r. dotycząca wszczęcia przewodu doktorskiego mgra Pawła Dobrowolskiego i wyznaczenia promotora.
2. Kserokopia Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 11.09.2017r. dotycząca wyboru recenzenta w osobie prof. dr hab. Bernarda Maseli z Akademii Muzycznej w Katowicach w przewodzie doktorskim mgra Pawła Dobrowolskiego.
3. Kserokopia Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 30.10.2018r. dotycząca powołania komisji doktorskiej w przewodzie doktorskim mgra Pawła Dobrowolskiego.
4. Oświadczenie doktoranta dotyczące poświadczenia autorstwa
5. Oświadczenie doktoranta dotyczące realizacji koncepcji artystycznej pracy
6. Oświadczenie o udziale w nagraniu Rafała Sarneckiego
7. Oświadczenie o udziale w nagraniu Pawła Tomaszewskiego
8. Oświadczenie o udziale w nagraniu Andrzeja Świąsa
9. Dostarczoną przez habilitanta dokumentację
10. Umowę o dzieło oraz inne dokumenty wymagające uzupełnienia danych osobowych.

Recenzja dorobku artystycznego oraz pracy doktorskiej
mgra Pawła Dobrowolskiego w związku z przewodem doktorskim
w dziedzinie sztuki muzycznej, dyscyplinie artystycznej – instrumentalistka,
wszczęty w dn. 11.09.2017 r. przez Radę Wydziału Instrumentalnego
Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu.

Dorobek artystyczny kandydata

Urodził się [REDAKTORZ]. Jego rodzinnym miastem jest Nowy Sącz. Edukację muzyczną rozpoczął w szkole podstawowej uczęszczając na prywatne zajęcia z nauki gry na fortepianie. W tym samym czasie pasjonował się sportem, wskutek czego porzucił swoje zainteresowania muzyczne jednak w wieku lat 13 powrócił do muzyki tym razem kierując swoje zainteresowania w stronę perkusji. Początkowo zainteresowany muzyką rockową odkrywa muzykę jazzową poprzez nagranie zespołu Chick Corea Elektric Band. Swoją edukację muzyczną rozwija poprzez uczestnictwo w licznych kursach i warsztatach jazzowych. Ze względu na brak formalnego wykształcenia, które pozwoliłoby mu zdawać egzaminy wstępne na akademię muzyczną wybiera studia na Politechnice Krakowskiej, Wydział Architektury i sztuki. Tam w latach 1996-1999 studiuje pod kierunkiem prof. Janusza Bogdanowskiego oraz legendarnego Wiktora Zina, co jak sam pisze „*pozwoiliło mi spojrzeć z innej perspektywy na proces kreacji, tak ważny dla artysty*”. Pod koniec studiów nawiązuje współpracę z legendarnym saksofonistą jazzowym Januszem Muniakiem, która to współpraca przetrwała do śmierci artysty w roku 2016r. Dzięki tej znajomości zostaje zauważony przez polskie środowisko muzyczne. W roku 2002 zdaje pozytywnie egzaminy na studia w Akademii Muzycznej w Katowicach, Wydział Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, początkowo na studia niestacjonarne. Po dwóch latach przenosi się na studia stacjonarne, które kończy w klasie dok. Adama Buczka w roku 2006. W czasie studiów nawiązuje współpracę z ówczesną czołówką młodej, polskiej sceny jazzowej i zdobywa pierwsze laury z zespołami Pawła Tomaszewskiego oraz Pawła Kaczmarczyka. W wyniku tych sukcesów zostaje, jeszcze w czasie studiów zaangażowany do zespołu takich gwiazd jak Nigel Kennedy czy Anna Maria Jopek.

Obecnie uchodzi za jednego z najbardziej wziętych perkusistów nie tylko sceny jazzowej. Współpracował m.in. z takimi artystami jak: Anna Maria Jopek, Nigel Kennedy, Randy Brecker, Richard Bona, Terence Blanchard, Jeff Beck, Gil Goldstein, Makato Ozone, NDR Big Band, Maria Schneider Jazz Orchestra, SBB, Michał Urbaniak, Zbigniew Namysłowski, Janusz Muniak, Tomasz Szukalski, Kuba Badach, Adam Kłoczek, Marika, Bovska, Krzesimir Dębski, Laboratorium i wielu innych.

Jest laureatem :

I nagrody indywidualnej w konkursie Młodych i Debiutujących Zespołów Jazzowych, Jazz Juniors, Kraków 2002

I nagrody zespołowej w konkursie na Wrocławskim Festiwalu Jazzowym Jazz nad Odrą w 2004 roku.

I nagroda „Aniołka Jazzowego” w konkursie Bielskiej Zadymki Jazzowej, Bielsko-Biała 2006 r.

Jest laureatem nagrody Akademii Fonograficznej „Fryderyk 2006” w kategorii płyta roku-muzyka jazzowa za nagranie „Assymetry” Zbigniewa Namysłowskiego. Do tej nagrody uzyskał jeszcze dwukrotnie nominacje w roku 2014 oraz 2016 za udział w nagraniu „Trójka Live” sekstetu

gitarzysty Marka Napiórkowskiego.

Występował na wielu festiwalach krajowych i zagranicznych m.in. w Australii, Libanie, Izraelu, Turcji, USA, Meksyku, Palestynie, Libanie, Korei Płd. Chinach, Japonii, Indiach, Singapurze, Indonezji oraz większości krajów europejskich.

Działalność dydaktyczna prowadzi podczas licznych kursów m.in. w Chodzieży oraz Puławach.

Regularnie plasuje się na czołowych miejscach w różnorodnych ankietach i plebiscytach branżowych. Miał okazje koncertować na tak prestiżowych scenach jak Royal Albert Hall w Londynie, Olympia w Paryżu czy słynnych klubach jazzowych Ronnie Scott's w Londynie i Blue Note w Tokio.

Z jego udziałem powstało ponad czterdzieści płyt oraz wiele nagrań do programów telewizyjnych i seriali dla stacji telewizyjnych polskich i zagranicznych tj. RTL, ZDF, MEZZO czy BBC.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Na pracę doktorską Pana magistra Pawła Dobrowolskiego pod tytułem

„KONCEPCJE TWORZENIA NIEPARZYSTYCH STRUKTUR RYTMICZNYCH WE WSPÓŁCZESNEJ MUZYCE JAZZOWEJ PRZEZ PRYZMAT WYKONAWSTWA PERKUSYJNEGO”

składają się zarejestrowane na nośniku elektronicznym dzieła artystyczne wraz z opisem. Na część artystyczną pracy doktorskiej składa się zbiór siedmiu kompozycji zarejestrowanych przez klasyczne jazzowe trio fortepianowe w składzie:

Paweł Tomaszewski- fortepian oraz organy Hammonda w kompozycji Countdown

Andrzej Świąć –kontrabas

Paweł Dobrowolski-perkusja

W utworze Name Day Song pojawia się dodatkowo gitarzysta Rafał Sarnecki, który jest równocześnie autorem tej kompozycji

Utworki zostały zamieszczone na płycie w następującej kolejności:

- Countdown – komp. John Coltrane
- Vodville - komp. Jeff „Tain” Watts
- Same Fight - komp. Miguel Zenon

- Giant Steps - komp. John Coltrane
- Name Day Song - komp. Rafał Sarnecki
- Autumn Leaves - komp. Joseph Cosma, Johnny Mercer
- All The Things You Are - komp. Jerome Kern / Oscar Hammerstein

Nagrań dokonano w czasie dwóch sesji nagraniowych 13,14.04.2017 roku w studiu Łukasza Błasińskiego pełniącego również funkcję realizatora nagrań. Edycji, montażu, miksu podjął się Robert Kubiszyn, który znany jest głównie ze swojej działalności w roli basisty m.in. w zespole Anny Marii Jopek. Tutaj jednakże pokazuje swoje drugie oblicze wywiązując się z powierzonego zadania wzorcowo. Mimo braku wzmianki w opisie płyty, możemy również śmiało przyjąć że jest on autorem końcowego etapu produkcji muzycznej czyli masteringu.

Płyta, podobnie jak jej część opisowa, jest po prostu znakomita. W swojej działalności miałem przywilej napisania kilkunastu recenzji prac doktorskich. Pracę magistra Dobrowolskiego w tym kontekście plasuję w absolutnej czołówce prac doktorskich, z jakimi było mi dane się spotkać. W takich wypadkach praca recenzenta staje się czystą przyjemnością a śledzenie poszczególnych elementów dzieła dostarcza dużo radości i satysfakcji.

Poszczególne utwory zostały zarejestrowane bardzo dobrze a barwy instrumentów, ich uprzestrzennienie, balans w poszczególnych planach nie budzą żadnych wątpliwości. Fortepian w każdym rejestrze oraz dynamice brzmi znakomicie, podobnie pozostałe instrumenty a zestaw perkusyjny jest w pełni selektywny i pozbawiony jakichkolwiek przydźwięków tak w dalszym ciągu często spotykanych w nagraniach, szczególnie w partiach talerzy. Cała płyta tworzy zamkniętą i spójną całość. Układ utworów jest bardzo trafny i w czytelny sposób uwypukla bezpośrednio temat pracy.

- Countdown – komp. John Coltrane

Płytę otwiera kompozycja Countdown, której autorem jest legendarny saksofonista John Coltrane. W tym miejscu należy zauważyć, że magister Dobrowolski podejmując temat nieparzystych struktur rytmicznych od razu sięga po kompozycję, która w środowisku muzyków jazzowych jest swoistym wyznacznikiem jakości umiejętności improwizatorskich. Utrzymany w ekstremalnie szybkim tempie i pełen mało wygodnych a charakterystycznych dla działalności kompozytorskiej Coltrane połączeń harmonicznycy utwor ten w swej oryginalnej postaci uchodzi za jeden z najtrudniejszych wykonawczo standardów jazzowych. Mimo tego magister Dobrowolski pokusił się o zastosowanie w tej kompozycji, polirytmii, modulacji rytmicznej oraz zmiennego grupowania. Nawiasem mówiąc nie jest to jedyny utwór o tej klasie trudności, jaki został przez doktoranta wybrany do umieszczenia w części artystycznej pracy. Z numerem czwartym usłyszymy na płycie legendarną kompozycję tegoż samego autora Giant Steps, kompozycję, która do dnia dzisiejszego jest przysłowiową „zmorą” adeptów jazzowej sztuki improwizatorskiej na całym świecie. Mimo tego wykonanie kompozycji Countdown w tej formie, ze zmiennym metrum i jak wspomniano wyżej, polirytmii czy modulacji rytmicznej jest pełne polotu, lekkości i dopiero uważne studiowanie zapisu nutowego uświadamia mi jak bardzo trudny wykonawczo jest to utwór. Całą kompozycję otwiera ponad dwu minutowe solo perkusji, które jest idealnym wprowadzeniem w dominujący na tej płycie świat nieregularnych podziałów rytmicznych. Piękne partie solowe poszczególnych instrumentalistów wieńczy koda, w której pojawia się brzmienie organów Hammonda, stapiające się w pejzaż dźwiękowy i powodujące u mnie wrażenie brzmienia wręcz akustycznego. Już praktycznie tym jednym utworem trio doktoranta plasuje się w absolutnej czołówce jazzu europejskiego i prezentuje poziom niedostępny dla wielu, nawet bardzo dobrych wykonawców współczesnego jazzu.

- Voodoo - komp. Jeff „Tain” Watts

Na tle innych kompozycji płyty ten utwór sprawia wrażenie prostszego, lecz i tutaj zapis nutowy informuje mnie zastosowaniu złożonych modulacji metrycznych, z polotem realizowanych przez

wykonawców zarówno w partiach aranżowanych jak i solowych. W tym miejscu najbardziej utkwiło mi w pamięci solo perkusji szczególnie w drugim chorusie, pozbawionym akompaniamentu fortepianu i kontrabasu, gdzie doktorant prowadząc swoją partię solową realizuje przy tym precyzyjnie wszelkie zmiany rytmiczne.

- Same Fight - komp. Miguel Zenon

Utrzymany głównie w metrum 5/4 utwór w swojej melodyce i pulsacji nawiązuje mocno do klasycznego jazzu a momentami wręcz do muzyki bluesowej z jej charakterystycznymi układami akordowymi i skalą bluesową, chociaż pojawia się również fragment brzmiący jak klasyczna bossa-nova. Doktorant zasadnie wykorzystuje nietypowe brzmienie uderzając palcami w werbel tworząc przy tym podkład pod solo kontrabasu. W partii fortepianu pojawia się cały wachlarz środków harmoniczných i skalowych a całość jest zaprezentowana tak przekonująco, że momentami zapominam o tym, że metrum utworu jest głównie nieparzyste i pełne wewnętrznych zmian.

- Giant Steps - komp. John Coltrane

Jak wspomniano wcześniej to drugi utwór uchodzący za bardzo trudny wykonawczo a w tej pracy służący do eksperymentów z rytmem. W pierwszym momencie czytając opis poczułem się zdezorientowany zapisem grupowania proponowanym przez doktoranta i mimo zasadności, wciąż trudno mi się oswoić z zapisem 1.1/2 odpowiadającym wartości ćwierćnuty z kropką, lecz trudno znaleźć alternatywną formę tegoż zapisu. Kompozycja jest utrzymana w metrum 7/4 z zastosowaniem zmiennych grupowań i to zarówno w partiach tematu jak i partiach solowych. Znakomitym zabiegiem pianisty jest zastosowanie, w części kończącej partię solową tematu prowadzonego w lewej ręce, podczas gdy ręka prawa kontynuuje improwizację. Podobnie bardzo przekonująco brzmi zabieg polegający na grupowaniu w akordów w podziale 4+3 w podkładzie fortepianu i kontrabasu w czasie sola perkusji, co powoduje że część akordów tworzących formę utworu musi zostać pominięta. Tak realizowany schemat świetnie pełni rolę podkładu pod solo perkusji a równocześnie bardzo przekonująco przygotowuje powrót tematu końcowego. Należy nadmienić, że autorem aranżacji tego utworu jest pianista Paweł Tomaszewski.

- Name Day Song- komp. Rafał Sarnecki

Kompozytorem tego utworu jest gitarzysta Rafał Sarnecki, który realizuje również partię gitary w dołączonym nagraniu. Pojawienie się tego instrumentu oczywiście zmienia nieco charakter całości jednakże w dalszym ciągu kompozycja ta brzmi bardzo spójnie z resztą nagrań, co jest wynikiem starannego nagrania samego instrumentu oraz, przede wszystkim, świadomego doboru efektów przestrzennych. Dzięki tym zabiegom partia gitara stapia się idealnie w miksie z pozostałymi instrumentami. Na stronie 73, wers trzeci doktorant pisze – „*Postanowiłem wykorzystać ten utwór, ponieważ zawiera on interesujące zjawiska rytmiczne, a mianowicie: zmienne metrum, czyli polimetrię, zmianę tempa oraz charakterystyczne grupowanie metrum 5/4.*” Poprzez taką budowę kompozycja ta idealnie wpisuje się w temat pracy i jej użycie jest jak najbardziej uzasadnione. Utwór zbudowany jest z dwóch trzyczęściowych modułów. Pierwszy moduł to przeprowadzenie tematu, gdzie część pierwsza charakteryzuje się zmiennym metrum, część druga to klasyczny, jazzowy walking, utrzymany w metrum 4/4 a część trzecia głównie utrzymana jest w metrum 5/4 i brzmieniem nawiązuje do części pierwszej. Moduł drugi to następujące po sobie improwizacje gitary oraz fortepianu. Forma improwizacji budową swoją przypomina formę tematu z tą różnicą, że część pierwsza jest w całości utrzymana w metrum 5/4 z charakterystycznym grupowaniem. Słuchając kolejnych improwizacji w tym utworze zauważam, że część B improwizacji, utrzymana w symetrycznym metrum 4/4 przynosi słuchaczowi oddech i znakomicie wpływa na odbiór całości, szczególnie po uważnym wysłuchaniu kolejnych nagrań. Stąd nachodzi mnie refleksja, że umiejętne zestawienie w ramach jednej kompozycji parzystych i nieparzystych struktur rytmicznych jest w stanie przenieść jakość utworu w inny wymiar. Całość kończy doskonałe solo perkusji utrzymane na powtarzającej się trzytaktowej formie w metrum 5/4.

- Autumn Leaves - komp. Joseph Cosma, Johnny Mercer

Ta kompozycja to jeden z najbardziej znanych i przez to jeden z najczęściej poddawanych różnego rodzaju zabiegom aranżacyjnym standard jazzowy. Doktorant w nagraniu wykorzystał wersję nagraną przez słynnego trębacza Wyntona Marsalisa a umieszczoną na płycie Standard Time. Główny pomysł tej aranżacji opiera się na zastosowaniu naprzemiennie grup parzystych i nieparzystych, przy czym w części pierwszej tematu i jego powrocie grupowanie to ma charakter wzrastający, część środkowa jest utrzymana początkowo w stałym pulsie a grupowanie malejące pojawia się w jej drugiej części. Całość zachowuje klasyczną budowę kompozycji Autumn Leaves AABA. Doktorant część B utworu podzielił za względu na zastosowane zabiegi aranżacyjne na dwie części, B i C, słuchając całości mam jednakże nieodparte wrażenie sztuczności tego zabiegu szczególnie, że zespół przejście pomiędzy regularnym grupowaniem a grupowaniem malejącym realizuje perfekcyjnie i bardzo płynnie. Pomysł aranżacji jest znakomity i tworzy u słuchacza złudzenie przyspieszania i zwalniania tempa utworu. Solo fortepianu początkowo zachowuje pomysł grupowania z tematu utworu, lecz w dalszej części rozgrywa się już w klasycznej regularnej postaci i jedynie bardzo żałuję że muzycy nie pokusili się o zachowanie pierwotnej aranżacji tematu przez całe solo fortepianu. W utworze zwraca uwagę również bardzo dobra partia solowa kontrabasu oraz tzw. „ósemki”, czyli wymienne ośmio taktowe partie solowe fortepianu i perkusji. Znakomity utwór!

- All The Things You Are - komp. Jerome Kern / Oscar Hammerstein

Ta kompozycja, podobnie jak poprzedzający ją utwór Autumn Leaves należy do żelaznego repertuaru każdego muzyka jazzowego. Autorem tej aranżacji jest ponownie pianista Paweł Tomaszewski. W swoim opracowaniu zastosował on metrum 9/8, 5/4 oraz 7/8. Wykorzystał przy tym również zmiany grupowań. Przykładowo metrum 9/8 początkowo grupuje w schemat, 3+2+2+2 lecz w improwizacji zarówno fortepianu jak i kontrabasu pojawia się grupowanie, 3+3+3 co poprzez swoją tożsamość z metrum 3/4 powoduje złudzenie zmiany metrum. W tej wersji prócz zabiegów rytmicznych urzekły mnie świetne reharmonizacje oryginalnego przebiegu harmonicznego utworu ze znakomitym zabiegiem powtórzonych akordów Emaj7 i F#maj7, co przez zestawienie tych akordów tworzy migotliwe brzmienie skali lidyjskiej i w charakterystyczny sposób oznajmia Joniec kolejnych chorusów. Partia solowa perkusji, utrzymana w metrum 5/4 kończy utwór i jest znakomitym podsumowaniem całej płyty.

Część opisowa pracy składa się z poprzedzonych wstępem trzech rozdziałów. Całość wieńczy zakończenie, bibliografia oraz podsumowanie pracy w języku angielskim.

W rozdziale pierwszym tematem rozważań autora jest jego koncepcja tworzenia rytmów nieparzystych i to zarówno w fragmentach utrzymanych w metrum nieparzystym jak i parzystym. Cały rozdział imponuje mi selektywnością, która to uwaga dotyczy całej części opisowej a jest bardzo istotna ze względu na stopień komplikacji procesów opisywanych przez doktoranta.

Wszystkie struktury rytmicznego zostały zilustrowane przykładami nutowymi i stanowią doskonały materiał do wykorzystania w procesie edukacji, nie tylko perkusistów.

W rozdziale drugim autor omawia zastosowanie nieparzystych struktur rytmicznych w opracowaniu poszczególnych kompozycji stanowiących część artystyczną pracy. Opis ten w głównej mierze dotyczy zabiegów aranżacyjnych z wykorzystaniem struktur nieparzystych, stąd doktorant zestawia oryginalne zapisy nutowe poszczególnych kompozycji z wersjami autorskimi i poddaje je szczegółowej analizie.

Rozdział trzeciej części opisowej pracy poświęca autor omówieniu procesu tworzenia partii perkusyjnych i improwizacji na bazie nieparzystych struktur rytmicznych. Porusza w nim umiejętność świadomego wykorzystania brzmienia poszczególnych instrumentów tworzących współczesny zestaw perkusyjny w celu stworzenia różnorodnych struktur rytmicznych bądź stworzenia złudzenia polirytmii. Przedstawia również znaczenie specyficznej dla muzyki

rozrywkowej pulsacji rytmicznej tzw. *feelingu* na uzyskanie wyrazistości i intensywności partii perkusyjnej. Rozdział ten zawiera obszerne przykłady nutowe partii zestawu perkusyjnego w tym kompletne transkrypcje partii solowych doktoranta z utworów *Countdown*, *Vodville*, *Giant Steps*, *Name Day Song*, *All The Things You Are*. Autor dokonał nawet transkrypcji swojej partii solowej w wymiennych z fortepianem ośmiotaktowych sekwencjach pochodzących z utworu *Autumn Leaves*. Od strony redakcyjnej praca prezentuje się bardzo dobrze. Wszelkie objaśnienia terminów fachowych oraz dygresje zostały zasadnie i prawidłowo zawarte w przypisach. Autor posługuje się językiem, który świadczy o jego ogromnej wiedzy i doświadczeniu a cała część opisowa, mimo stopnia komplikacji poszczególnych procesów rytmicznych imponuje swoją czytelnością.

Konkluzja

Nie ukrywam że jestem pod bardzo dużym wrażeniem tej pracy, szczególnie, że porusza ona obszar, który jest obecnie intensywnie eksplorowany przez muzyków parających się szeroko rozumianą sztuką improwizacji muzycznej. Sposób przedstawienia tematu pracy świadczy o ogromnym bezpośrednim doświadczeniu wykonawczym autora w tym obszarze, co znajduje potwierdzenie w zawartości zarówno części artystycznej jak i opisowej pracy, co potwierdza również imponująca dokumentacja jego działalności artystycznej. Magister Dobrowolski potrafi w jasny klarowny i bardzo autorski sposób przedstawić swoją wizję tworzenia struktur nieparzystych a efekt jego pracy zawiera ogromny potencjał edukacyjny. Cała praca ma charakter bardzo autorski i w tym kontekście opisywanie kompetencji doktoranta, jego możliwości wykonawczych, umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów uważam za mało stosowne i z całym przekonaniem rekomenduję pracę doktorską magistra Pawła Dobrowolskiego do opublikowania w formie wydawnictwa książkowego.

W tym świetle pracę mgra Pawła Dobrowolskiego uważam za spełniającą wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku.

Pracę doktorską Pana mgr Pawła Dobrowolskiego przyjmuję i wnioskuję o jej publiczną prezentację.

Prof. dr hab. Bernard Maseli

